सुन्दर्काएउं

IV.

एवं तस्य ब्रुवाणस्य सर्वे ते वानर्र्यभाः। चक्रुः प्रणामं मुदिताः शक्रस्येव महद्रणाः ॥१॥ तस्य पुष्पवतीं चित्रां वनमालां महात्मनः। चक्रुस्ते वानरश्रेष्ठाश्चन्दनैरङ्गदादयः ॥ २॥ स तैः परिवृतः श्रीमान् वानरैर्वानर्षभः । 🦫 ग्राफ्रोक् गिरिश्रेष्ठं मकेन्द्रमिर्मदनः ॥३॥ वृतं नानाविधैर्वृत्तिर्मृगसेवितशादलं । लतावितानसंक्त्रं नित्यपुष्पफलदुमं ॥ ।। ।।। मत्तिद्विजगणोद्घुष्टं मिललोत्पीउसंकुलं। सिंक्शार्ट्रलचरितं मत्तमातङ्गसेवितं ॥५॥ मरुद्धिरुच्छितैः पृङ्गेरुछिषतमिवाम्बरं । सर्वसन्नालयं श्रीमत्सानुमन्तं समन्ततः ॥ ६॥ स तस्य शिखरे श्रीमान् महेन्द्रस्य महाकपिः। विरुराज महातेजा दितीय इव पर्वतः ॥ ७॥ स पद्मां पीडितस्तेन कपिना पर्वतीत्तमः। र्राप्त सिंकाभिकृतो मकामत्त इव द्विपः ॥ ६॥ मुमोच सलिलोत्पीउं विशीर्णशिखरोच्छ्यः। वित्रस्तकपिमातङ्गः प्रकम्पितमहाद्रुमः ॥ १॥